

[Finn Paulsen.]

ligger ikke herom noget lovforslag, så det er altså udtryk for, at jeg følger forretningsordenen, når jeg forholder mig tavs på dette punkt, men ikke udtryk for, at jeg i alle henseender er enig med ministeren med hensyn til de oplysninger, ministeren har givet.

I øvrigt er det jo oplysningspligtens udvidelse og de udvidede kontrolbeføjelser for myndighederne, der er lovforslagets emne. Og det er som sagt ret udførligt behandlet i oktober, så jeg skal kun gøre få bemærkninger.

Ministerens begrundelse for nu igen at tage kontrolloven op til behandling på et tidspunkt, hvor den gældende kontrollov, som vi jo sidst fik ændret i 1964, endnu ikke synes udnyttet i praksis, synes alene at være et hensyn til lønmodtagerne, lønmodtagerorganisationernes krav om ligestilling med de private erhverv. Og det er vel naturligt, når man i sit politiske virke ganske særligt føler sig forpligtet til at varetage enkelte gruppers interesser, enkelte organisationers synspunkter, at sådan noget slipper med ind. Men det er da klart, at denne betragtning ikke sagligt kan dække ret meget. Den kan i realiteten ingenting dække. Skal en ordning i retning af det, ministeren nu foreslår, gennemføres, må det være ud fra en rent praktisk overvejelse af på den ene side hensynet til ligningens effektivitet uden at bebyrde administrationen med mere omstændelighed og skatteyderne med større besvær end nødvendigt og på den anden side hensynet til skatteyderen, der jo har krav på ikke at besværes unødvendigt og krav på at vide ifølge lovtæksten, hvad han er pligtig at oplyse over for myndighederne, og hvilke konsekvenser ufuldstændige eller urigtige oplysninger medfører.

Jeg skal ganske kort om den første af de to væsentlige ting, den udvidede oplysningspligt, sige, at ministerens forslag forekommer mig for ubestemt formuleret. Der tales om, at man nu ud over på selvangivelsen at opgive indtægter og udgifter også skal give andre oplysninger af betydning for skatteansættelsen, og der nævnes i fremsættelsen visse eksempler, som er ganske gode, og hvor ministeren utvivlsomt i et vist omfang kan have ret; men lovtækstens formulering går jo langt videre end de nævnte

eksempler. Jeg er ikke tilhænger af denne vide formulering af lovtæksten; den er uklar, den giver ikke borgeren det sikre grundlag for ved en gennemlæsning af loven at få at vide, hvor han er. Jeg skal ikke gå i detaljer, men det er et af de spørgsmål, som vi må se nærmere på i udvalget.

Om de udvidede kontrolbeføjelser gælder noget af det samme. Navnlig to væsentlige bestemmelser synes ikke velbegrundede; der er ikke taget rimelige hensyn til skatteyderen. Jeg tænker naturligvis her på reglen om, at adgangen til at gennemgå regnskabsmateriale m. v. på stedet ikke længere som nu skal være betinget af, at der er fremkommet forhold, som giver rimelig grund til sådan gennemgang. Det er meget betænkeligt at slette den betingelse. Vi ved, den var meget stærkt diskuteret i 1957, hvor udvalget blev enig om at fastholde den i en lidt anden formulering end i den oprindelige lov fra 1946. Det er meget betænkeligt, og det er også meget betænkeligt, når der nu foreslås en udvidet adgang til politimæssig bistand. Sammenligningen med regler for indirekte afgifter halter.

Alt det må vi komme tilbage til i udvalget. Principielt er vi selvfølgelig enige i, at en ligning skal være så effektiv og retfærdig som muligt; det er ikke klart blot med at sige dette, det er først klaret, når vi har set, hvordan reglerne rent praktisk kan udformes. Der forestår, så vidt jeg kan se, et særdeles grundigt udvalgsarbejde, og det er vi selvfølgelig helt parat til at medvirke i.

Poul Schlüter: Under første behandling af det tilsvarende lovforslag i første samling blev der fra vort partis side rejst en række ønsker om yderligere oplysninger, som jeg går ud fra at jeg ikke behøver nu at trætte med; det er spørgsmål, vi vil rejse i udvalget.

I øvrigt vil jeg gerne sige som udgangspunkt for mine betragtninger, at vi må i folketinget erkende, at det slet ikke er små beløb, som hvert år unddrages skattepligt. Statistikerne skændes bravt om, hvilken beløbsstørrelse der er tale om, og er slet ikke enige, men vi kan vist sige med sikkerhed, at det er en ikke ringe del af den samlede danske indtægt, der er unddraget beskatning. Og vi kan vel også i